

Alb

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Se-aude-n aer clinchetul speranței
Și ninge cu lumină pe pământ
Ne întâlnim la mijlocul distanței
Dintre povești. Iubite, un cuvânt

Ar fi destul și-o să dezleg din chingă,
Caii sălbatici priponiți în cer
Vei ști că-ți sunt alături și-o să ningă
Peste minutul ăsta efemer

În care-ncerc să îmi aduc aminte
Seninul cald al ochilor tăi dragi,
Sărut de foc descătușând fierbinte
Înghețul unor sentimente vagi.

- Un clopoțel se-aude-n depărtare,
E sania cu reni sau glasul tău?
De-ar cerne peste trecători ninsoare
Ori cerul mi-ar așterne-un curcubeu

De flori de gheață, albe, la picioare,
Tu, poezia sufletului meu,
Aș fi cu tine-n viața următoare
Și dacă sunt mai multe,-aș fi mereu.

Nu pot uita când am sorbit licoare
Din cupa palmelor și lângă șemineu
Te-ai transformat din dragoste în floare,
M-ai transformat, iubindu-mă, în zeu.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș